

C SURGÓ ÉS V IDEKE.

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évr: 4 frt (8 kor.) Félévr: 2 frt 4 kor.)
Negyedévr: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
Hirdetések jutányosan számítatnak.

Aspiráció és a gyakorlati élet.

A léleknek is vannak virágai: a vágyak. A vágyak képezik az emberi tevékenység, működés és fájdalmainak kiinduló pontját. Ők képezik az emberek óriási vállalatainak s küzdelmeinek iránypontját és végcélját. Boldog az, a ki tudja, mennyire szabad a vágyak sugallatai után indulni. Vaanak az egyesek, a nemzetek és nemzetiségekben elfojtott vágyak, melyek katlanát időközönként fölgyújtják. Ha egy nemzetnek aspirációja nincs — jövője sincs. Más azonban aspirációkkal birni és más azokat a gyakorlat megvalósítására megérlelni. Egy nemzeti aspiráció megvalósítása a maga idején nemzeti diadal, elszívta romlást hozó gyász.

Előttünk im egy eddig soha nem látott közgazdasági harc indult. Csak társadalmi vonatkozásaiban akarunk ehhez hozzászólni. Kétségkívül a harcban, mely folyik, a szívek lappangó vágya is vezeti hangulatunkat; egy szomszédos állam gyarmata voltunk, miután nemzeti erőnk a török háborúk fölemésztették és az idegen uralom nemzeti szellemünk asszimilálását az állami közmunkásság minden terén századok óta végezte.

Csak nemzeti hivatásával győzte

meg az emberiséget a magyar, hogy harcban legyőngülve, fejletlen kultúrájával ellenáll intézményei ódon jellege mellett is ellenállott az asszimilálás eme folyamatának.

Mióta nagy Széchenyink kimutatta, hogy a nemzeti erő a vagyoni függetlenség, azóta nem annyira aspirációk ingerlik az embert, a nemzetet az előrehaladásra, hanem a gyakorlati irányu törekvé, hogy vagyonnossá teszik tagjaiban a nemzetet. Ha ez az ország gazdag lesz, lesz benne fejlett ipar, kereskedelem. És akkor nem lesz ez az ország tisztán östermelő ország, egy iparilag és a kultúrában fejlett ország gyarmata, a közgazdasági viaskodás a mindennapi lét-harcban merül ki akkor, nem a mi, hiábavaló, — aspirációkban.

Aspirációk nélkül egy élni egyenlő nemzet stagnációjával, de aspirációk nélkül élni nem is lehet, csak hogy a magyart mindég a gravaminális közéleti tevékenység jelezte, a miért nagy-pipáju, kevés dohányu nemzetnek esz-fólnak, ezzel a labane énekből maradt találó epithesonnal.

Mi szörnyű módon szeretjük a gravameneket, és a sérelmi kérdésekben elvesz a lényeg. Hiszen még községi életünkben is érdekesebbek keres-

tettek a személyi jellegű kérdések főleg, ha abból gravament lehet kovácsolni, mint a várost érdeklő közkérdések.

Aspirációink a vásári használatban színüket és becsüket vesztik irányzatos személyi kérdések érdekében használtak s megtevesztik a közvéleményt.

Azért midőn napjainkban megindul egy közgazdasági harc, nekünk, kikre a kérdés politikai része nem tartozik, — nem lehet egyéb földadatunk, mint az esetleg gazosba tévedni akaró közfelfogást visszaédesgetni a gyakorlati irányhoz. A vágy serkent a tevékenységre, de a vágy még nem siker. Egy nemzet gazdasági függetlensége még ajándékképpen sem ér semmit, ha e gazdasági különvállás szavai hiányzanak. A munka egyik legszebb rendeltetése az embernek, — mondja Deák Ferencz. A mi nemzetünknek sokat kell dolgoznia és a munka közben megérnek vágyai. A gyakorlati iránynak kell ma nagyobbak lennie és középosztályunknak nem szabad oly finyásan rátekinteni az ipari pályára. A kézmives napi tevékenységét erősebb tisztelet illeti meg, küzdelem s nélkülözés nélkül nem képzelhető emberi élet, mert az igazi szerencsét mindenki az által állapítja meg, hogy érzelmeit a sorstól függet-

T á r c a.

Szelid Ferkó leánynézőben, vagy: a kalucsni.

Ez a história egy vidám majálisnak a boldog reminiszcenciája. Majálisról jöttünk hazá Szelid Ferkó, meg én.

Ketten ültük egy kupében. Viczinális melázott voltunk s a szomszédos kupékból ócska viczinális vasuti vicczeken nevetgéltek. Ócska viccek, viczinális vasut és egy hajítóvíg szerelmes ember, — ez a helyzet kétségbeesztő.

Ferkó dícsérte Irmuskát a lábaitól a teknősbéka fésűjéig. Hasonlatait tisztán az állatvilágból vette. Mert az Irmuska szemre azt mondotta, hogy olyan mint egy óz, a természetére, hogy olyan mint egy leopárd, arczgidőcskéi világító szentjánosbogárkák voltak.

Oh, mint szeretnek Irmuskáknál bemutatkozni, sohajtotta el ezer felkiáltó és ugyanannyi kérdőjelet elfogyasztva.

Hisz annál semmi sem könnyebb. Én ismerem a családot.

Szelid Ferkó mélyen a szemembe nézett.

Igaz barátom vagy?

A legigazibb, Ferkó, — feleltem könnyelt szemekkel.

Hi úgy van, akkor az egyszer tedd meg a mire kérlek. Vezess be Irmuskáékhoz, mutass be.

S könyörülő Isten légy veünk, mikor már majdnem a viczinális végállomásán voltunk vissza döcögöttünk az első 9 órára indított vonattal, a honnét kiindultunk. Ilyen sem történt a viczinális főnállása óta.

Szelid Ferkó miniszteri hivatalnok — mutattam be Fenyveséknél uri barátomat. Elvállhatatlan jó barátok vagyunk, lássák kérem szívesen.

Fenyvesék ezt meg is tették.

Hanem Ferkó olyan hideg volt mint a jégcsap. Irmuskához soha sem szolt. Hol elsápadt, hol meg skarlátpiros lett az arca.

Eleinte azt hittem, a tultengő szerelmek megvilátkozása ez. De mikor a ho ribilis ügytelenségekbe belesápadt, részvéttel vontam egy másik sarokba.

Egyszerűen én vagyok a földkerekség legbo'dogtalanabb embere. Tönkre vagyok silányítva. Mi nem ott vagyunk, a hol lennünk kellene. Ez az Irmuska nem az az Irmuska.

És egy bibliai mondással fejezte be.

Ez az Irmuska nem méltó, hogy a másik saruit megoldja.

Vigyázz! Meghalják. Hamar bucsuztunk s a kávéházban tájékozott a pinczér, hogy ebben a városban két Fenyves van és mind két Fenyveséknél van egy házi tündér, akit Irmuskának hívnak, mind össze az a különbség, hogy az egyik két essel, a másik egy essel írja neve végét. Az egyik kisebb egy félfejjel, az egyik Irmuska t. i. de van 20000 forintja.

Perze, hogy Szelid Ferkó megvadultan esörtetett az igazi Fenyvesekhez,

Mint városi ember kalucsniiban járt s az ambituson hagyta azt, mit Pagát a házi vizsla menten elportirozott.

A háziasszony és a bájos Irma fogadták Ferkót.

Fenyves ur később jött haza. Az udvaron Pagát futott elébe, szájába egy néhai kalucsni földi maradványait fogván.

Fenyves ur nem tudta elképzelni, hol tett szert a Pagát kalucsni, csak akkor ébredt szörnyű valóra, midőn vendégét a szalonba megpillantotta.

Ttyú a kutya áldóját. Szépen állunk, tündött, mikor a kikent-kifent gavallér bemutatkozott.

Nem tehetett egyebet, titokban kalucsniért szalajtott a szobaleányt.

A cseléd a cselédi tradíciókhoz híven eltracsolta az idét Ferkó menni készült. A házigazda legvonzóbb anekdotáival és pazar bizalmas vendégszeretettel marasztotta a

lenné teszi. Ez a felfogás vezessen és meg ne téveszsen sem a harci riadó, sem a nemzeti lemondásra lángoló elkeseredés.

Magyarország fejlődése a leglátványosabban halad. A honpolgárok feladata megismerni, hogy egy nemzetét nagygyá a gyakorlati munkásság minden terén való elfoglalása és kulturális intézményei teljes kiépítése tehetnek. És erre minden hazafinak törekednie kell egyéni munkásságával és közéleti súlyával.

Püspöki körut.

Antal Gábor a dunántúli kerület rokonzenes református püspöke, egy hó óra időzik már vármegyénkben, hogy főpásztori figyelmét minden egyes hitközségére kiterjessze. Körútjában a szeretetet és békét hirdeti, mindenféle lelkesen szeretettel fogadják a kiváló férfiut. Hozzánk a múlt hét végén érkezett. Járásunkban 2 községet, Udvarhely, Alsok-Sarkadot tisztelte meg látogatásával. Fogadtatása inposans, volt minden izében s nem annyira külső ceremóniákban, mint inkább s főpap iránti igazi szeretet és háttartalan tisztelet megnyilatkozásában nyilvánult.

Hozzánk illetve Alsok-Sarkad községbe máj. 7-én d. e. 10 óra körül érkezett.

A derek Alsok-Sarkad község es ref. gyülekezet mindent elkövetett hogy szeretett püspökét méltóan fogadja. A község lobogó díszit öltött, főleg azon utvonalmelyen át a püspök és kísérete áthaladt, szépen volt díszítve, 43 tagból álló lovas-bandérium vonult Cserti József községbíró vezetésével, aki dísz magyarban lovagolt a festői csoport elején, a püspök elé Berzenczég. A hol riadó eljenzéssel fogadta a püspököt. A község határára Cserti Mihály községi jegyző mondott beszédet, melyre a püspök röviden válaszolt. A díszes menet aztán szép rendben indult Alsok felé a püspök kíséretében voltak Körmendy Sándor egyh. kerületi főjegyző, Szabó Kálmán gondnok, Barakonyi Kristóf esperes, Kacsovich Lajos főbíró stb. A püspöki menetet Alsok határára egertverő eljenzés és mozsarazás fogadta s az ezere felszaporodott nép és az Alsok, Sarkad, Csurgó Senta községek tuzoltói sorfala között vonult a szépen ékesített diadalkapun át a ref. templom elé, a hol Németh Zsigmond lelkész fogadta Antal Gábort, aki meleg szavakban köszönte meg a kinttutató unnepeletést. D. e. 10 órakor

Isteni tisztelet volt, melyen óriási néptömeg vett részt. A kis templomból a községnek csaknem fele kiszorult. Az egyházi szónoklatot Antal Gábor végezte. Beszédében a hitélet fejlesztést, a szeretet vallási türelmet és hazaszeretetet hirdette. Isteni tisztelet után az egyes küldöttségek tisztelegését fogadta.

A püspök tiszteletére Németh Zsigmond adott ebédet, melyen Csurgó, Alsok, Sarkad, Senta községek képviselői, a csurgói hivatal-főnökök s nagy számú közönség volt hivatalos valláskülönbőség nélkül.

Délután a püspök, Csurgóra jött át, s megnézte az új gymnásiumi épületet és a szép parkot.

Alsok Sarkadról május 8-án távozott Antal Gábor. A lovas bandérium, Kacsovich főszolgabíró és nagyszámú kísérei, egész a Cseke határáig mentek, a hol lelkes eljenzéssel váltak meg szeretett főpásztoruktól, aki N-Kanizsára utazott.

Antal Gábor a kerület népszerű püspöke mert már másod ízben volt körünkben, s oly önzetlen lelkes fogadtatásban részesült, mely csak az igazi szeretet hevében nyilvánulhat meg. Szeptemberben újra látjuk őt, s hallani fogjuk bölcs hazafius szavát.

Antal Gábort a N-Kanizsaiak is szépen fogadták. Somogy megye határára a városi tanács élén Vécei Zsigmond polgármesterrel fogadta, s hosszú kocsisor vezette N-Kanizsára. Este a Szarvas vendéglőben diszvacsorát rendeztek tiszteletére. Máj. 9-én pedig nagy közönség kísérte át Galambokra. A Galamboki uton lovasbandérium fogadta, s tarack lövések közt vonult be a községbe.

H i r e k.

Kinevezés. A földművelésügyi miniszter Czeglédy Tivadart, a csurgói állami tanító-képző-intézet gazdasági tanárát, gazdasági vándortanárként nevezte ki. Kaposvárott székhellyel. Czeglédy főleg a szövöttek létesítése körül szerzett hervadhatatlan babérokat s rövid szereplése alatt megyénkben közel 50 szövötteket szervezett. Az év tavaszán a miniszter Svéd és Norvégországba tanulmány utra küldötte, különösen megbízván az ottani fejlett tejgazdaság tanulmányozásával. Czeglédy mintegy 6 hetet töltött külföldön és alapos információk és tapasztalatokkal tért haza. Most mint gazdasági vándor tanár főleg a tejgazdaság fejlesztésével, lessz megbízva, s így módjára

mire Ferkó, aki különben nem öntelt gyerek, mormogott.

Heureka! Az én szénám érik

Végre a legszívelesebb fogadtatás emlékével és az időközben előhozott, mesterséges uton besározott kalucsniával elpályázott szelid barátunk vad örömben, a hol nem kóborogtak az utcán, lengyelkét lejtve.

Szíves, kinttutató marasztás, gyönyörű leány és 20.000 forint hozomány a boldogság hetedik egébe emelték.

Hm! mondogatta Ferkó, hiszen ezek engem valósággal „fognak.”

Persze, hogy délután is, beállított délután is s biztosra vette, hogy ott marasztalják vacsorára.

Nagy társaság volt Fenyveséknél. Mihelyt Ferkó odaérkezett, a házigazda mint az örült, mely letépte lánczát, rohant ki a folyosóra. De már későn érkezett, csak hült testet, akarom mondani, a Pagát által újra néhaivá tett kalucsnit látott meredezni az inyenez vizsla szájában.

Nem lehetett mit tenni. Fényes új kalucsnit hozatott. De most meghagyta a családnek, hogy ha az új kalucsniával megjön és kellőleg besározza, hozza be a szobába.

Ferkó észrevette, a mint a szobacizusz behozta a kalucsnit s intett neki „Vigye vissza!”

A háziur azonban nem engedte.

Ferkó azt hitte, hogy háziak rokon-

szenvüket akarják kimutatni, hogy a kalucsniát szalonképessé teszik sőt azt hitte ezek a kisvárosiak még azt sem tudják mi az a kalucsnit soha, mosolyogva magyarázta: de kérem, hiszen annak kiint helye.

Elfér az itt, er sködött Fenyves ur.

De kérem alássan.

De kérem fakadt ki a türelmet vesztett házi gazda. Nem győzöm én önt a kalucsniával. És elbeszélte a mai nap történetét, rettenetesen kiszínezte, miért marasztotta délelőtt annyira Ferkót.

A vendégek nevettek. Ferkó párolt állapotban volt. Vacsorára sem maradt, azon egyszerű okból, mert nem marasztották.

Ez az új viczinális exkursió tragédiája.

Döcögöttünk újra. A kupó egyik sarkába huzódtunk csöndesen.

Én azon gondolkoztam nem csap-e el a gúzdám, a miért elesavarogtam az időt.

Ferkó barátunk nem szólt s az utközepén kihajította a kupé ablakán a kalucsnit.

Aztán egész éjjel lumpolt a cigánynyal egész éjjel ezt huzatta.

„Siratom a legszebb álmom,

Temetem a boldogságom.”

*) És ezt a kalucsni tevé. Aesopus.

ban lesz e téren szerzett ismereteit nagyobb alapon terjeszteni. Czeglédy városunkban is nagymérvű tevékenységet fejtett ki. O szervezte az Alsok-Sarkadi, Berzenczei udvarhelyi hitelszövetkezeteket és az Alsok-Sarkadi tejszövetkezeteket. A mennyire sajnáljuk, hogy elveszítjük őt, ép úgy örvendünk előléptetésén. Az új téren sok szerencsét kívánunk a derek tanárnak.

Névmagysorítások. Herz József magyar államvasuti mérnök, csurgói lakos, valamint Dániel, Mihály, Geza és Erzsébet kiskorú gyermekei „Heiczeg”re, — Fröhzeitiz József balatonkereszturi lakos, valamint Hona, Béla, és Andor, kiskorú gyermekei „Faragó”ra, — Hensel Árpád nevű lábodi lakos m. á. v. állomási előljáró, valamint Árpád nevű kiskorú gyermeke Hetyenyi”re, — Kohn János sádsi lakos kocsmáros, valamint Hona nevű kiskorú gyermeke „Kardosra” magyarosították meg.

Előléptetések a kaposvári állami főgymnáziumnál. Danilovics János főgymnásiumi igazgató tanár a VIII-ik osztály Iső; — Aldor Imre, Végh Endre, és Polányi Ferencz tanárok a VIII-ik fizetési osztály II-ik végre Bournász Ernő tanár a XI-ik fizetési osztály I. fokozatába lettek előléptetve. Gratulálunk a szorgalom méltó jutalmazásához.

Érettségi vizsgálatok. A csurgói ref. főgymnásiumban az írásbeli érettségi vizsgálatokat holnap kezdik meg s 3 napon át fognak tartani. A szóbeli vizsgálatok június hó 23-25-éig fognak tartani. A kormánybiztos mai napig még kinevezve nincs azonban valószínűleg újból Hegedűs egyetemi tanárt fogják kiküldeni.

Következő meghívókat vettük: A csurgói ev. ref. főgymn. ifjusága 1898. évi június hó 11-én a „cseke” erdőben zártkörű juniálist rendez. Tánca kezdete d. u. 3 órakor. Családjegy 2 korona, személyjegy 1 korona. A tiszta jövődelem az intézet kebelében fennálló egyesületek javára fordítatik. Kedvezőtlen idő esetén táncvizsgálat a „Korona” vendéglő nagytermében, kezdete este 9 órakor. — A csurgói m. k. áll. tanítóképző-intézet tanárikara és ifjusága 1898. évi június hó 4-én az intézet kertjében zártkörű tavaszi mulatságot rendez. Belépti díj: személyjegy 1 korona, családjegy 3 korona. Kezdeté d. u. 4 órakor. A tiszta jövődelem felerészben az ifjusági könyvtár javára, felérésben pedig jutalomdíjakra fordítatik. Fellülzetések köszönettel fogadtatnak és a helyi lapban nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság a „Korona” vendéglő nagytermében este 8 órakor kezdődik.

A műkedvelők. Az iparos ifjak műkedvelői társulata a 21-én tartandó előadás előtt nagy igyekezettel tartja Dr. Horváth József felügyelete alatt a próbát. A darab meglehetősen megy, néhány próba után tökéletes előadás várható. Hisszük hogy közönségünknek a bemutató előadásban nem lesz kifogása a műkedvelők ellen, kik közül többen már nem először mutatkoznak be a sokat jelentő deszkákon.

Kinevezés. A csurgói kir. járásbírósnál üresedésben levő aljegyzői állásra az igazságügyminiszter Zöld Aladár n-kanizsai kir. járásbírói jog gyakoronokot nevezte ki.

Az elfogott honvéd százados. A fővárosi lapok a napokban közölték hogy Mozgay Sándor N-Váradon állomásozó I. osztályu honvédszázadost B-pesten a katonai hatóság elfogta, majd szabad lábra helyezte. Az elfogott katonatiszt rangjáról lemondott s polgári foglalkozásba lépett. Mozgay Sándorra városunkban igen sokan fognak emlékezni. Ezelőtt 25—28 évvel özvegy anyjával itt lakott, azóta nálunk több ízben megfordult. Iskoláit a csurgói gymnásiumban végezte s mint diák s később mint felnőtt ember, igen sze-

rény, jó modoru embernek ismerték. Hiába csak örök igazság maradt az hogy nem szegény embernek való a cifra paradés katonai élet. A ki pénzzel nem bírja rendszerint elzúlik, vagy öngyilkos lesz. Mozgást is bizonyosan inkább a költséges katonai paradés nem a kalandvágy vitte szerencsétlen helyzetébe.

— **Az újságírók becsülete az Unióban.** A Spanyolország és az Egyesült államok közt kütört háboru folytán tudvalevőleg Amerika összes figyelmé az Unió székvárosa Washington felé fordul annyira, hogy a congressus és senitus képviselői részére, kik nagyrészt New-Jorkban laknak, valamint a new jorki lapok tudósítói részére külön naponta közlekedő gyorsvonatokat rendeztek be. Ezen gyorsvonatok az utat Washingtonbe, mely 4000 kmt. tesz, 5 óra alatt teszik meg és 6 kocsiból állanak. Az első kotsi valóságos üvegpalota, mely kerekében fut és a legdrágább szőnyegekkel van berendezve. A második kotsi, a könyvtár, a harmadik a dohányzó teremkocsi, a negyedik a társalgó, az ötödik az étkező teremkocsi pálmákkal és szőkő kutakkal, a melyben egy néger zenekar állandóan játszik hó-i indulókat, az utolsó pedig az újságírók teremkocsija, akik itt oly kényelemmel dolgozhatnak mint odahaza. Itt külön ssekrenek vannak telve mindennel, melyet az újságírók használni szokott, Van szivar is bőségesen és mindenféle frissítő italokról gondoskodnak a néger szolgák, ha nem találják kényelmesebbnek az étkezőterembe mennék. Minden államason fel van állítva egy pózna, a melyen egy zsák és egy csomag van megerősítve, ezen zsákba a vonat haladása közben az újságírók rudon adják ki sürgönyeiket lapjaik részére, a csomagot pedig felfogják egy alkalmas köszülékkel és átveszik a részükre érkezett leveleket és táviratokat, ugy, hogy pld. a Washingtonból hazaérő újságíró már az utközben általa leadott táviratokat nyomtatásban olvashatja.

— **Pernospóra.** A folytonos esős időjárás miatt a szőlő levél veszedelmes gombája a pernospora hatalmasan fellépett. A szőlő leveleket pár nap alatt valósággal ellepte az ártalmas gomba s ha a gazdák hamarosan nem igyekeznek a védekezéssel, az igen szépen mutatkozó idei termés, a'ighanem tönkre megy.

— **Rablógyilkossági kísérlet.** Az elmúlt napokban majdnem borzalmas rablógyilkosság történt Pál-pusztán, Somogy megyében. Egy pécsi fiatal ember, Krausz Manó mint gazdatiszt van alkalmazva a nevezett pusztán. Egy napon 800 frtot vett fel, hogy a téglamunkásokat kifizesse. A mikor a pénzt magához vette, több téglamunkás volt jelen. A fiatal gazdatiszt semmi rosszat sem sejtve aludni tért. Elfújta a lámpát és aludni akart de nem volt képes, mivel kutyája, melyet mindig a szobájában tartott, morogni kezdett. Bosszantotta a kutya morgása és gyufát gyújtott. Nem látott semmit sem. Újból aludni akart, a mikor észrevette, hogy az ágya előtt levő szőnyeg meggyuladt a leesezt gyufától. Elakarta oltani, de mekkora lett rémülete és meglepetése, mikor észrevette, hogy az ágy alól egy kéz uyl ki, amely eloltja óvatosan a tüzet. Gyorsan felugrott és lekapta a falról az ott függő vadászfegyverét. Reakialtott az ágy alatt levő alakra, hogy azonnal jöjjon ki. Az azonban mozdulatlanul maradt. Erre a kinyitott ajtón a levegőbe lótt egyet mire a cselédség összeszefutott. Így aztán elfogták az ágy alatt levő alakot, aki nem volt más, mint azok közül a téglamunkások közül akik jelen voltak akkor, a midőn a gazdatiszt a 800 frtot magához vette. Az embernél egy 25 cm hosszú éles kés volt. A csendőrök be-kisértek Tabra.

— **Singer Sándor** fényképész ez uton is értesíti a n. é. közönséget, hogy fénykép-

felvételeket még csak két ízben eszközöl, ugyanis május 14—15 és 21—22-én bezárolag. Kéri a n. é. közönség minél számosabb látogatását.

— **Kóborló vaddisznók.** Galambokról írják nekünk, hogy ott tegnapelőtt öt nagy vaddisznót láttak a mezőről hazatérő gazdák. A bestiák, melyek valószínűleg valamelyik vadaskertből szökhettek meg, a közeli erdőből jöttek kifelé és most a szántóföldeken a magas vetések között csatangolnak.

— **Horczeg Forencz** leggenialisabb írónk egyike szerkesztésében megjelenő „Uj Idők” szépirodalmi képes heti lap előfizetési ára 1 évre 8 frt. fel évre 4 frt. negyed évre 2 frt. Megrendelhető Singer és Volfnér kiadónál Bpest Andrassy ut 10.

Csarnok.

A „Bugaczi Híradó” keletkezése, virágzása és halála.

Írja **Matter János.**
(Folyt. köv.)

Némi baj van azonban, hogy t. i. a lelkeszi karból a rabbi minden erős ígérete és fogadkozása dacára is otthon maradt; csak egy a szerencse, hogy jött helyette a zsidóhitközség elnöke, s kire ugyancsak szükség volt.

De még mekkora szükség! Ugyanis a népiskola tisztelt igazgatóját csuklás fogta el, mivel a felesége által ráparancsolt bójt miatt, gyomrában kiömlött epénél s a kasznár ur szíveességéből való néhány pohár bor-nál és nikotin-lénel egyéb nem volt és mert a csuklás rohamos vala: az ünnepi megnyitó beszédet, melyre pedig fölkérték s a melyre el is készült nem mondhatta el; a tisztelletes ur, kinek épen az utolsó játéknál hátulról fogták el a húsznegyét, sőt ráadásul volátba is rakták, dühében keptelen volt arra, hogy kenettel teljes beszéddel tudjon előállni és hozzá rögtönösen; kis barátunk meg ugyancsak nem mert volna boc-átkozni ily nagy vállalatba, hátha a holnapra szánt szent beszédet még ma találná elmondani? Egyedül a hitközségi elnök tarotta meg hideg vérért s minden felkérés nélkül vállalkozott, hogy ő fogja megnyitani néhány komoly szóval az ünnepélyt.

Gilt, hangzott minden ajkról. Kasznár-né asszonyom melegen kezébe csapott az elnök urnak, mert féltette az urát hogy esetleg talán ő talál beleugrani a beszéd-tartásba, a ki minden ünnepélyes beszédjében kétszer is szokott akadni s végén majdnem belesüllyessé megadni a csatangóságot s megrázta a kasznár ur is az elnök paruláját; mert az igazgatóné oktató beszédje csukló urához oly hangos volt, hogy a kasznár urnak öbös hangja háromszor is torkán akadt, még végre karác-onyhoz illő hangulatba sikerült hoznia a megváltozott arcu nagyságos asszonyt.

Jobb beszédet, nagyobb hévvel még egy kanonok sem mondhatott volna el, mint a zsidó hitközség elnöke. Beszélt Ádámról, Éváról s arról a bizonyos paradicsomi tiltott fáról; megemlítette Brahmát, Budhát, Konfucst, Mózes, a profétákat s köztük Krisztust s az Allah profétáját, Mohamedet: e két utóbbi között párhuzamot vont, természetes, hogy Mohamed rovására még pedig leginkább a soknejűség miatt a miszemmel; láthatólag igen kellemes hatással volt a női nemből összegyűlt ferjezett ünnepelőkre.

A nagytiszteletű ur szinte sirt a remek beszédre, csak néhány szót kért a t. közönséghez, t. i., hogy mert ez mégis vallásos és keresztény ünnepély is a miatyánkat, elimádkozhassa s nyomban el is imádkozta erős hangoztatásával; „mert Tied az ország és a hatalom és a dicsőség” s erre a kis szent atya sem hallgathatott, hanem elmondotta hűveivel az üdvözléget, hogy mégsem keresztény, de keresztén az ünnep.

A ruha kiosztás csupa kedélyesség volt; minden gyermek kapott valamit, de nem elég gyakorlatias végeredménnyel. Mig a majdnem ágrólszakadtan járó cigány pur-

gyóknak egy-egy kalács, törött-labu hinta-ló, többszörösen behorpasztott gyerek-trombita, kopott szalmakalap — férfi és női ve gyst, — vékony talpu bali cipő, egy-egy elhasznált legyező és fakult színű nyakkendő jutott: addig a nem hiányos ruházatuk bárány böléses bekecseket, vastag talpu léli cipőket, háló-kabátkákat, kövér ember testére is felférő jéger-ingekeket; hosszú, lágyé-kig erő harisnyákat, vadász nadrágot és ki tudná megmondani, hogy mit nem kaptak és kaptak.

A mikor is befejeződén a kiosztás, a közben megkerült és meggyógyult igazgató, a ki a kasznár ur tanácsára és közreműködésével az ünnepély tartása alatt a nem éppen bójti kocsonyával jóllakott, gyújtó beszédet tart az egybegyűltekhöz; beszédje végeztével egy kis polgár leánykát csókol meg, a mire viszont a csak nem rég is haragvó édes anyyala őt is csókolta meg mindkét orezáján. A szép példát a polgárok is jeladásnak vették és sorban c-ókozták apróságait; de az anyjukomnak, ill. öregemnek szóló puszizkodást otthonra hagyták: mert szégyeltek, hogy anyyi ember előtt ölelkezzenek.

— És most — kiáltá harsány hangon Hegyessy, hogy hazánkról se feledkezzünk meg, huzd rá cigány nemzeti legdrágább nótánkat az „Isten áldd meg . . . de ezt is alig, hogy mondta, már rákezdedt a nő a „Kossuth Lejos azt izent . . .” nótára, mert hisz mulatságok alkalmával ezt szokta huzatni Hegyessy ur, mint leghazafiasabb nótát.

Nyolcz óraker vége volt az ünnepélynek s 9 órára minden hóvizatar és sötétség ellenére is, — az urak kivételével, — kiki hajlékába tért evett, regélt, mesélt és örült; örült kivált a megajándékozott sereg s alig várt, hogy lefeküdjék és reggel legyen, hogy paradézhasson, az új munda-rban. —

„A nőkről a nőknek”

A szatira arról nevezetes, hogy abban fölismerjük barátainkat, de magunkat nem.

*

Utolsó rózsánál kedvesebb az első spárpa.

*

Három dolog szenved legtöbb változást: az idő, az izlés, meg a nő

*

A nő azzal a férfival, a ki iránt közhnyös: hangosan beszél; a kit szeretni kezd, azzal már sutto; a kit pedig szeret azzal szemben mélyen hallgat.

*

Száz bűnbánó asszony közül kilencvenkilenc már rendesen tul van az ötvenen.

*

A nők gyakran sírnak, mikor nevetni volna kedvük és gyakran nevetnek, mikor sírni szeretnének. Az főkérdés náluk, hogy melyikkel érnek el nagyobb hatá-t.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal.

